

There are no translations available.

In jurul **Bucurestiului**, de-a lungul soselei de **centura**, zac 30 de forturi si baterii, majoritatea abandonate. Constructiile monumentale, ascunse sub vegetatie, se dezintegreaza, dar inca mai pot fi salvate.

Am hotarat sa sarim peste poarta ruginita. Ne-am facut apoi loc printre tufe, ne-am furisat prin iarba inalta, printre gunoaie, musuroaie, balti si noroaie, pana am ajuns la o cladire cu un fronton impunator. Era Bateria intermediara 4-5. Muste bazaiau nervoase in jurul unei mate moarte si duhnea ingrozitor.

Cand am masurat cu o creanga adancimea santului de aparare din fata intrarii, broastele din el au inceput sa sara panicate de colo-colo. Era mal, nu aveam cum sa trecem prin el, pentru ca ne-am fi putut afunda. Am sarit inaintea pe o fereastră si m-a izbit mirosul de umezeala si putred. Cunosteam, in principiu, constructia, pentru ca era la fel ca si celelalte doua baterii pe care le vazusem deja cu Stefan Cristescu, un tanar arhitect de 26 de ani ce vizitase, cu sarg si pasiune, multe astfel de **fortificatii** in ultimii ani.

Aici era insa mai intuneric, mai infricosator. Aceasta a fost una dintre opririle noastre din turul pe care l-am facut prin camuflata **centura** de **fortificatii** a capitalei, formata din 36 de constructii: forturi si baterii, ridicate in urma cu peste 110 ani pentru a proteja orasul.

Am inteles atunci emotiile pe care le-a avut Cristescu de fiecare data cand descoperea cate un loc nou, si l-am invidiat. Timp de 5 ani, el a cautat prin arhivele militare si prin carti vechi. "Am aflat de existenta lor de la niste prieteni romani stabiliti in Belgia, care vizitaseră **fortificatii** din alte tari, construite in aceeasi perioada" - povesteste Cristescu.

"**Centura** are o importanta deosebita, pentru ca e unul dintre ultimele sisteme de **fortificatii** omogene in jurul unei capitale dupa planul celebrului general Brialmont si reprezinta stadiile finale ale

fortificatiilor

detasabile. Proiectul lui Stefan Cristescu reprezinta primul pas in cercetarea necesara pentru valorificarea acestora, dupa care e nevoie de un proiect pentru restaurarea si punerea lor in valoare" - spune Sergiu Isopescu, cercetator la Institutul pentru Studii Militare. Istoria

centurii

fortificate a

Bucurestiului

incepe odata cu venirea pe tronul Romaniei, in 1866, a lui Carol I.

Printul de 27 de ani, discipol al celebrului feldmaresal Moltke, pune pentru prima data problema construirii unor forturi care sa apere **Bucurestiul** in cazul unui pericol extern. Aceasta era una dintre actiunile sale prin care incerca sa ridice standardul unei Romanii ramase in urma in mai toate domeniile. Lucrarea urma sa fie una de mare amploare.

S-au infiintat mai multe comisii, care au facut studii pentru a gasi modalitatea cea mai eficienta de a construi **fortificatiile**. Artileria se dezvolta repede, in contextul revolutiei industriale, si **centura**

de aparare trebuia sa fie adaptata la acest progres. In anul 1882, dupa obtinerea independentei tarii, o noua comisie reincepea studiile intrerupte din cauza razboiului, terminat in 1877.

In paralel cu comisia din Romania, ce i se parea, probabil, ineficienta, Carol I l-a invitat la **Bucuresti**

pe generalul belgian Henri Alexis Brialmont, cel mai cunoscut si apreciat inginer militar al secolului al XIX-lea, care proiectase fortificatii pentru orasele Liege, Namur, Anvers.

Text: Andreea Campeanu

Pentru a citi despre unul din obiectivele turistice ale orasului **Bucuresti**, accesati [aceasta sectiune](#)

site-ului nostru.

a

[Citeste mai mult...](#)

Sursa: www.natgeo.ro